

Η αναπαράσταση επιστρέφει στη ζωγραφική

Το Μουσείο Φρυσίρα εγκαινιάζει την Τετάρτη 1 Οκτωβρίου έκθεση με έργα από τις μόνιμες συλλογές της τελευταίας 15ετίας

Του ΓΙΑΝΝΗ Ε. ΣΤΑΜΟΥ

Μισό αιώνα ζωγραφικής τέχνης μάς συστήνει και επισήμως το Μουσείο Φρυσίρα (Μονής Αστερίου 3, Πλάκα), με την τρίτη κατά σειρά έκθεση με χρονικό ορίζοντα αυτή τη φορά την τελευταία 15ετία.

Λαμπρινή Μποβιάτσου

Υπό τον τίτλο «Ζωγραφική III (2000-2015)», η έκθεση εξετάζει την εικόνα της αναπαραστατικής ζωγραφικής στην Ελλάδα και την Ευρώπη μέσα από τα έργα των μόνιμων συλλογών του Μουσείου.

Προηγήθηκε η ενότητα «Ζωγραφική II, ευρωπαϊκές εικαστικές συγγένειες 1980-2000», που αποτέλεσε με τη σειρά της συνέχεια της προγενέστερης έκθεσης του Μουσείου για την περίοδο 1960-1980.

Δεκάδες Έλληνες και ξένοι ζωγράφοι εκθέτουν τα έργα τους με σαφή την επιθυμία του Μουσείου να αποδώσει τάσεις και ενδεχομένως μερικά υπό διαμόρφωση εικαστικά ρεύματα. Και αν στις προηγούμενες δύο χρονικές ενότητες τα πράγματα αποτυπώνονταν πιο απλά, μιας και η χρονική απόσταση κρινόταν ασφαλείας, σε αυτή την

περίπτωση κρίνονται σαφώς πιο περίπλοκα, καθώς αναφερόμαστε σε τάσεις που διαμορφώνονται στο απόλυτο παρόν.

Η πληθώρα ωστόσο των έργων σε συνδυασμό με τις διαφορετικές κατευθύνσεις και τις αντίστοιχες καταβολές των ζωγράφων που συμμετέχουν εγγυώνται την επαρκή θέαση μιας δεδομένης χρονικής περιόδου, που τυγχάνει να συνοδεύεται και από την αλλαγή ενός αιώνα.

Μια Τέχνη που σημειωτέον μοιάζει να «βάλλεται» τις τελευταίες δεκαετίες από τις εικαστικές εγκαταστάσεις, με τους ζωγράφους να αναζητούν νέους εκφραστικούς κώδικες και ανάλογες σταθερές, παρόμοια με ό,τι συνέβη στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και την εμφάνιση της φωτογραφίας, όπου προικωνιζόταν ότι η σχέση του καμβά με την αναπαράσταση θα τελείωνε οριστικά.

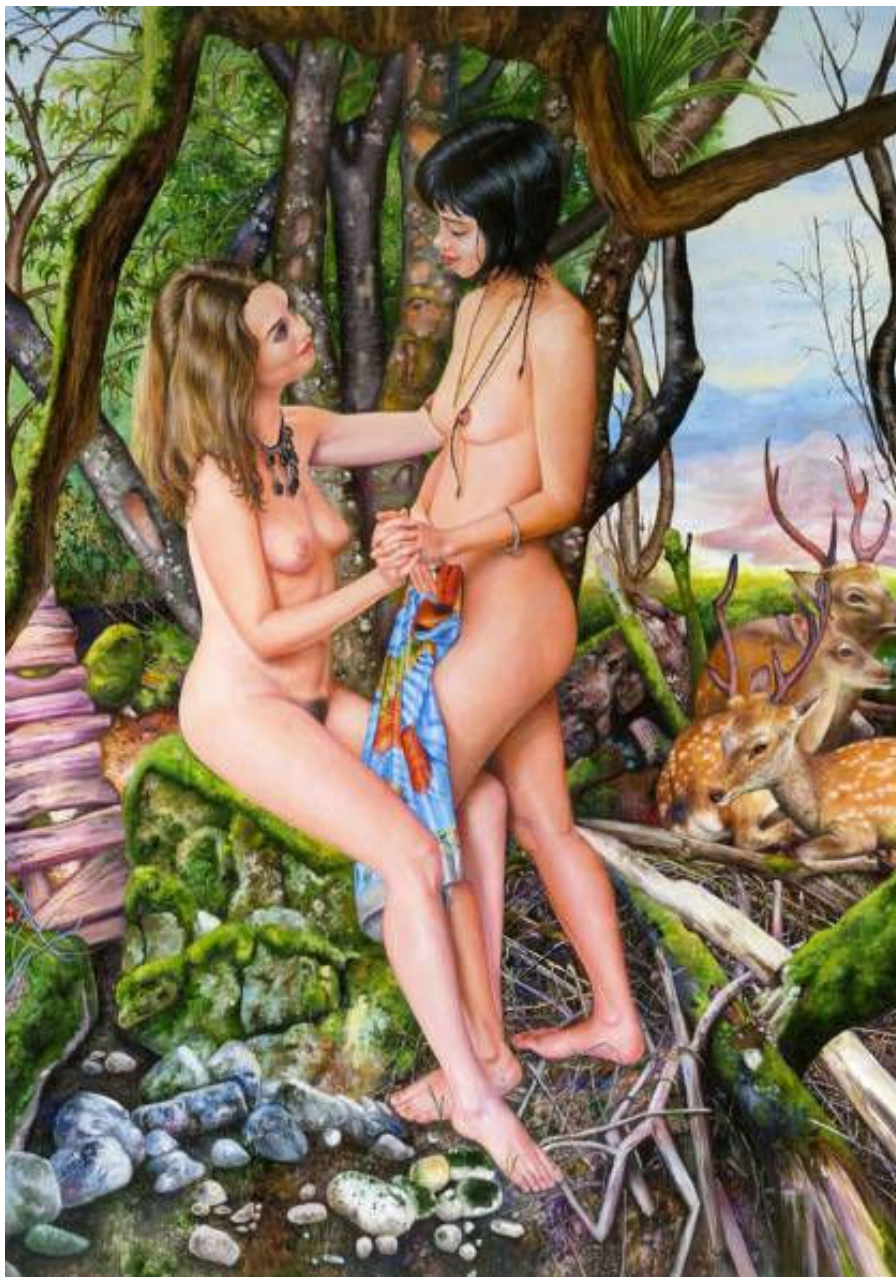

Γιώργος Χαδούλης

Ενας αναστοχασμός, μια αναδρομική τάση από τους ζωγράφους που περνά έκδηλα στους πίνακές τους και οι ίδιοι μοιάζουν να είναι ιστορικοί της ίδιας τους της τέχνης, με τον κλασικισμό να συνδυάζεται με μια pop art και κινηματογραφική αισθητική (Alex Pahlavi).

Σημείο αναφοράς στα έργα των σύγχρονων ζωγράφων είναι η δυναμική επαναφορά της αναπαράστασης -που έχει ήδη ξεκινήσει από τις προηγούμενες δεκαετίες- και που στο πέρασμα των χρόνων μοιάζει να αγγίζει ολοένα και περισσότερο φωτορρεαλιστικά πρότυπα (Andrew Tift), από τα οποία δεν λείπουν (όπως και στην προηγούμενη έκθεση) πορτρέτα που αναπαριστούν το συλλέκτη.

Αναπαραστάσεις όμως έχουμε και πέρα από την οντολογική διάσταση των πραγμάτων, όπως είναι τα όνειρα και οι φαντασιώσεις (Alexander Tinei)

Nazanin Pouyandeh

Από τους νέους καλλιτέχνες, έργα των οποίων έχει αποκτήσει η συλλογή Φρυσίρα, δεν λείπουν και οι αμιγώς σύγχρονες τάσεις, όπως παρατηρείται στο καλλιτεχνικό ζευγάρι των Daryoush Asgar και Elisabeth Gabriel με γκράφιτι και σουρεαλιστικές-ψυχεδελικές αναφορές, ενώ παρεμφερής είναι και η θεματολογία του Herman Levente με μοτίβα από ένα δυστοπικό μέλλον.

Όπως σημειώνει ο Θανάσης Μουτσόπουλος στην κατατοπιστική εισαγωγή της έκδοσης των έργων, από τους Έλληνες ζωγράφους ο Γιάννης Λασηθιωτάκης ισορροπεί μεταξύ φωτορρεαλισμού και μιας φλου-παραμυθένιας απόδοσης, από την ιστορία της Τέχνης αντλεί κυρίως τα θέματά του ο Βαγγέλης Πλοιαρίδης, ενώ ξεχωριστή κρίνεται και η περίπτωση του Δημήτρη Τζαμουράνη.

Όπως είχαμε αναφέρει παλαιότερα, «οι καμβάδες του Καλαματιανού ζωγράφου μοιάζουν να φιλοξενούν χρόνους, τόπους, τάσεις και καλλιτεχνικά ρεύματα που στο σύνολό τους συνιστούν ένα προσωπικό καλλιτεχνικό ιδίωμα που εντυπωσιάζει. Φωτορρεαλιστικά ζωγραφισμένες μορφές που συνυπάρχουν ή έρχονται σε αντιπαράσταση με αφαιρετικά-εξηρσειονιστικά ταμπλό. Σύγχρονες μορφές που εντάσσονται σε ένα αναγεννησιακό περιβάλλον και μοιάζουν να συνοψίζουν σημαντικό μέρος από την Ιστορία της Τέχνης».

Σημαντική κρίνεται και η παρουσία του σχεδίου με κάρβουνο ή γραφίτη (Γιάννης Βαρελάς, Ξεοφώντας Μπίτσικας), της ασπρόμαυρης ζωγραφικής σε τελάρο (Marcin Maciejowski, Ασπασία Κρυσταλλά, Uta Siebert, Mateo Andrea) και της ζωγραφικής επί χάρτου που μοιάζει πολύ με την τέχνη της εικονογράφησης βιβλίων (Frederique Loutz, Brice Lellouche, Ντανιέλα Σταματιάδη, Ελένη Μιχαλακοπούλου).

Daryoush Asgar, Elisabeth Gabriel

Στη συλλογή Φρουσίρα δυναμική είναι τα τελευταία χρόνια η παρουσία Ασιατών ζωγράφων, καθώς και από τα γειτονικά μας Βαλκάνια, με έντονες επιρροές από τον ευρωπαϊκό χώρο, που στην πρώτη περίπτωση συνδυάζεται με το εντόπιο εξωτικό στοιχείο. Από την έκθεση δεν πρέπει να παραλείψουμε τα ζωγραφικά γλυπτά του Παναγιώτη Λαμπρινίδη και του Γιάννη Μελανίτη, όπου η χρήση της πλαστικότητας και του χρώματος καθιστούν ενίοτε αξεδιάλυτα τα εκφραστικά μέσα και παραπέμπουν αντίστοιχα στα σύγχρονα υβριδικά περιβάλλοντα που διαβιούμε.